FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIEGBERT ALBER

fremsat den 29. marts 2001 [1]

1. Kommissionen påtaler med traktatbrudssøgsmålet, at Den Italienske Republik endnu ikke har gennemført alle bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed [2] i national ret. I medfør af artikel 2 i direktiv 97/36 udløb fristen for gennemførelsen den 30. december 1998. Kommissionen har navnlig påtalt den manglende gennemførelse af følgende bestemmelser:

— artikel 1, nr. 1), for så vidt som artikel 1, litra c), i direktiv 89/552 ændres

— artikel 1, nr. 2), som træder i stedet for artikel 2 i direktiv 89/552 (med undtagelse af stk. 3, 4, 5 og 6, som allerede er gennemført i italiensk ret)

— artikel 1, nr. 3), hvorved artikel 2a indsættes i direktiv 89/552

— artikel 1, nr. 4), hvorved artikel 3a, stk. 3, indsættes i direktiv 89/552

— artikel 1, nr. 12), som træder i stedet for artikel 10 i direktiv 89/552 (med undtagelse af stk. 2, som allerede er gennemført i italiensk ret)

— artikel 1, nr. 14), som ændrer den første sætning i artikel 12 i direktiv 89/552

— artikel 1, nr. 15), som træder i stedet for artikel 13 i direktiv 89/552, og

1 — Originalsprog: tysk.
2 — EFT L 202, s. 60.

— artikel 1, nr. 18), som tilføjer et nyt stk. 2 til artikel 16 i direktiv 89/552.

2. Den Italienske Republik har den 29. marts 1999 besvaret Kommissionens åbningsskrivelse af 12. marts 1999 ved at fremsende regeringens ændringsforslag til lovforslag d.d.l. A.S. nr. 1138 [3].

3. Ved skrivelse af 14. juni 1999 forelagde den italienske regering endvidere Kommissionen det ministerielle dekret (decreto ministeriale) af 8. marts 1999 under henvisning til, at direktiv 97/36 var blevet gennemført herved. Dekretet vedrører tildeling af koncessioner til private tv-selskaber. Dette er imidlertid ikke genstanden for bestemmelserne i artikel 1, nr. 1), 2), 3), 4), 12), 14), 15) og 18) i direktiv 97/36, hvis manglende gennemførelse Kommissionen har påtalt.

4. Efter den begrundede udtalelse af 4. august 1999 fremlagde det italienske telekommunikationsministerium den 22. november 1999 en oversigt over gennemførelsen af bestemmelserne i direktiv 97/36 i italiensk ret. Listen bekræfter skrivelsen af 29. marts 1999, hvorefter nogle bestemmelser i direktiv 97/36 skal gennemføres ved lovforslag d.d.l. A.S. nr. 1138, herunder de af regeringen fremsatte ændringsforslag. Selv efter indleveringen af svarskriftet den 14. september 1999 havde gennemførelsen endnu ikke fundet sted. Den Italienske Republik bestrider derfor ikke den ved søgsmålet nedlagte påstand om, at direktiv 97/36 ikke er gennemført inden for den fastsatte frist.

5. Ifølge fast praksis har det ingen betydning for sagens udfald, at traktatbruddet eventuelt er blevet bragt til ophør, efter at sagen er anlagt. Sagens genstand fastlægges i Kommissionens begrundede udtalelse. Selv i tilfælde af, at traktatbruddet er blevet bragt ud af verden efter udløbet af den i henhold til artikel 226, stk. 2, EF fastsatte frist, har det betydning, at sagen fortsættes med henblik på at fastlægge grundlaget for det ansvar, en medlemsstat som følge af sit traktatbrud vil kunne have pådraget sig i forhold til andre medlemsstater, Fællesskabet eller private [4]. Det har derfor ingen betydning for den foreliggende sags udfald, såfremt lovforslag d.d.l. A.S. nr. 1138 er blevet vedtaget i mellemtiden. Følgelig må der gives dom efter Kommissionens påstand.

3 — D.d.l. A.S. = disegno di legge Atto Senato, lovforslag for senatet.

4 — Dom af 9.11.1999, sag C-365/97, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 7773, præmis 45, og af 30.5.1991, sag C-361/88, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 2567, præmis 31.

6. Kommissionen har endvidere nedlagt påstand om, at Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger. I medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.

Forslag til afgørelse

7. Efter det således anførte skal jeg foreslå Domstolen at træffe følgende afgørelse:

1) Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 10 EF, sammenholdt med artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed, idet den ikke har gennemført artikel 1, nr. 1), 2), 3), 4), 12), 14), 15) og 18) i direktiv 97/36 inden for den fastsatte frist.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.